

Drumul spre performanță: experiențe și lecții din anii de Drept | De la emoțiile admiterii, la medii de 10 și trofee în competiții juridice: povestea lui Cristian-Mircea Radulescu, studentul care a înțeles ca disciplina, perseverența și logica sunt ingredientele esențiale pentru succes într-o facultate unde competiția este intensă: „Dreptul nu îți oferă doar cunoștințe, ci te modelează ca om”

Cristian-Mircea Radulescu este unul dintre acei studenți care au descoperit în Drept nu doar o viitoare carieră plină de cunoștințe, ci și o adevarată școală de viață. A ales această facultate din dorință de a-și valorifica abilitățile de analiză logică și argumentare, iar anii de studiu l-au transformat dintr-un Tânăr îngur într-un profesionist în formare, disciplinat și echilibrat. În doar trei ani, a trecut de la emoțiile admiterii la două medii de 10 consecutive, burse anuale și trofee câștigate în competiții de procese simulate. Este atras în mod special de Dreptul penal, pe care îl vede ca pe o ramură profund umană, cu un impact social major, dar și de materiile care cer empatie și înțelegere a realităților emotionale, cum este Dreptul familiei. A fost mereu implicat în viața studențească, în Asociația Studenților în Drept și în cercuri academice, descoperind că învățatul în echipă poate fi mai eficient decât studiul solitar. Își descrie profesorii ca fiind nu doar excelenți teoreticieni, ci și practicieni dedicați, capabili să inspire prin propriul exemplu. Privind spre viitor, își imaginează un parcurs profesional în magistratura, dar nu exclude avocatura, notariatul sau chiar implicarea în zona educației juridice și în spațiul public. Pentru el, Dreptul nu înseamnă doar norme, ci o modalitate organizată de a înțelege complexitatea umana – cu toate nuanțele și excepțiile ei.

Pentru **Cristian-Mircea Radulescu**, anii de liceu nu au fost doar o etapa pregătitoare pentru admiterea la Drept, ci o perioadă pe care o descrie cu o nostalgie sincera și cu un ton jucauș. „Ce perioadă splendidă și plină de amintiri, liceul”, marturisește el, rememorând nu doar materiile învățate, ci și atmosfera, colegii, profesorii și momentele care l-au format. Decizia de a alege un profil uman a venit surprinzator de târziu: „Nu cu foarte mult timp înainte de a susține evaluarea națională am hotărât să merg pe profil uman.” A urmat *Colegiul Național „Mihai Eminescu”* din Buzău, la profilul de științe sociale, iar acea alegere avea să îi deschida un drum pe care, astăzi, îl consideră esențial pentru formarea lui.

Anii de liceu au fost marcați de o provocare pe care generația lui nu o va uita: pandemia COVID-19. „În ciuda faptului că experiența de licean a fost presarata cu multe impiedimente de care noi toți, din generația mea, ne-am lovit, pot spune că m-am bucurat și am profitat la maximum de acești patru ani frumoși, care au stat la baza formării personalității mele”, subliniază Cristian-Mircea. Pentru el, aceasta perioadă nu a fost doar despre învățat, ci și despre cum te adaptezi atunci când normalitatea este răsturnată.

Citește și

→ [Drumul spre performanță: experiențe și lecții din anii de Drept | O discuție cu Stelian Vârvea, student](#)

[care trece în al doilea an la Facultatea de Drept din Iași, despre provocarile primului an de studiu și învățamintele ce pot fi transmise viitorilor "boboci": "Dacă ești curios, motivat și vrei să înțelegi cum funcționează lumea, e un drum care te provoacă constant"](#)

Parcursul educațional – de la Buzau la București, cu valiza plină de ambiții și experiențe

Daca liceul a fost un amestec de amintiri frumoase și lecții de adaptabilitate, Bacalaureatul a adus în prim-plan testul emoțiilor. „Bacalaureatul a fost primul examen cu o adevarată încarcatura emoțională”, marturisește el. Își amintește cu umor vorba auzita des la facultate – ”ce-aș mai vrea să dau bacul încă o dată, în detrimentul unei sesiuni” – și recunoaște ca începe să-i înțeleaga sensul. Rezultatele au fost solide: 8,40 la Română, 9,55 la Istorie și 9,70 la Economie, cu o medie generală de 9,21.

A urmat admiterea la Drept, pe care o descrie drept „un proces dificil, plin de sușuri și coborâșuri, dar unde cea mai importantă este răbdarea”. Pentru el, cheia a fost să își repete ca „într-un final, rezultatele vor fi observate, chiar dacă ai momente de blocaj pe parcurs”. A obținut 74 de puncte – „sub așteptările mele, dat fiind faptul că mi-am pus admiterea pe primul loc, iar bacul l-am lasat mai pe final” –, însă a intrat la buget. „Emoțiile și-au spus cuvântul, dar a fost suficient.”

Alegerea Dreptului: între pasiunea pentru logica și dorința de a construi o carieră solidă

Cristian-Mircea nu se ascunde în spatele unui clișeu. „Nu ar fi corect din partea mea dacă aş susține că am ales Dreptul fiindcă dintotdeauna am avut un simț al justiției foarte puternic”, recunoaște. A fost atras de Drept mai degrabă prin modul în care domeniul i-a oferit „cadrul perfect pentru a-mi valorifica abilitățile de analiză, logica și argumentare”.

Înainte de aceasta alegere, psihologia parea o opțiune serioasă – fatal sau îi putea fi model –, iar pentru o perioadă a cochetat și cu ideea unei cariere în mediul online. „La un moment dat chiar reflectam dacă să urmez acest drum, însă am considerat că menirea mea nu este în acea zonă.” Dreptul i-a parut o fundație stabila pentru orice drum profesional: juridic, administrativ, de afaceri, politic sau chiar psihologie specializată.

Motivația a fost una clara: „Am vrut o carieră care să aibă sens, să îmbine siguranța cu provocările intelectuale și oportunitățile de dezvoltare continuă. O carieră care să-mi permită să contribu la binele comun, dar, în același timp, să-mi ofere șansa de a evoluă profesional într-un mediu competitiv.”

Astazi, Cristian-Mircea este în anul IV la Facultatea de Drept a Universității din București și privește în urma cu un amestec de mândrie și melancolie. „De la 1 octombrie, cu tristețe pe buze roșii ca sunt în ultimul an de facultate.”

Transformarea a fost profunda: „M-am transformat radical față de momentul în care am început facultatea. Oamenii care sunt implicați în acest fenomen au avut un impact semnificativ asupra personalității mele.” Și-a amintit de un moment definitoriu – o discuție cu un profesor-avocat care trăise experiențe similare în adolescență: „Acea conversație a reprezentat un T0 pentru mine, am conștientizat că totul este posibil dacă te dedici.”

Iar azi se simte mult mai încrezător și dezvoltat pe toate planurile, nu doar din prisma cunoștințelor teoretice acumulate. Facultatea nu l-a format doar ca jurist, ci și ca om. „Consider că aceasta perioadă pe care îți-o oferă facultatea nu trebuie folosită doar pentru a atinge nivelul maximal de competențe, iar pe plan uman să nu te dezvolti deloc.” Facultatea l-a forțat să iasa din zona de confort, să gestioneze mai bine timpul, să învețe să lucreze

sub presiune și sa fie consecvent. A învațat să gestioneze volume mari de lectura „cu responsabilitate și disciplina, chiar și în condiții de presiune”, să fie consecvent, să lucreze sub presiune și să își gestioneze timpul. „Dreptul nu îți ofera doar cunoștințe, ci te modelează ca om”, subliniază el.

Alegerea Bucureștiului și dinamica vieții studențești

Decizia de a veni în Capitală a fost aproape automata. „Am considerat că mediul academic care-ți oferă cea mai puternică pregătire, cele mai promițătoare oportunități se află la Capitală. În plus, Buzau este la o distanță redusă de București.”

Parcursul sau academic în cadrul Facultății de Drept a fost unul solid și bine echilibrat, caracterizat prin performanță, implicare activă, dezvoltare personală și distracție. Pe lângă cursuri și examene, a căutat să se implice și în afara salilor de seminar. A devenit membru al *Asociației Studenților în Drept*, organizând conferințe și schimburi de experiență cu alte facultăți din țara. „Aceste activități m-au ajutat să dezvolt abilități de comunicare, organizare și leadership, complementare pregătirii mele academice.”

Un alt capitol aparte a fost finalizarea modulului psihopedagogic, care i-a permis să înțeleagă mai bine nevoile elevilor: „Uneori, când învațăm anumite instituții juridice, îmi imaginam că predau și aşa îmi satisfacem doleanțele.”

Citește și

→ **Diana Maria Gogașa, cel mai mare punctaj la examenul organizat de Facultatea de Drept în anul 2021: Pentru o perspectivă mai aplicată asupra profesiilor juridice, consider că ar fi benefică suplimentarea orelor obligatorii de practică. 60, respectiv 90 de ore pe an, nu sunt suficiente pentru ca un student să-și formeze o opinie completă despre profesiile juridice**

→ **Diana Latiș, 86 de puncte, printre primii intrați în anul 2023: "La aceasta facultate, cantitatea de informație care trebuie asimilată în timpul scurt al unui semestru este enormă, explicațiile nu sunt întotdeauna pe înțelesul nostru. Seminarele sunt cele care mai salvează cât de cât situația, în cadrul acestora putând discuta mai aplicat teoria predată la cursuri. Practica ne-ar fi cea mai utilă"**

Experiența de student – între șocul adaptării și gustul dulce al maturizării

Dacă pentru mulți liceul este o zonă de confort, pentru **Cristian-Mircea Radulescu** intrarea la facultate a fost mai degraba o aruncare în apa adâncă. „Trecerea de la liceu la facultate a fost una destul de abruptă și provocatoare, deloc ușoara”, recunoaște el, amintindu-și de primele luni în care volumul de informații parea un munte imposibil de escaladat.

Cantitatea de materie era „considerabil mai mare decât în liceu”, iar lectura nu mai însemna manuale, ci coduri, legi speciale și jurisprudență. „La Drept este important nu doar să reții, ci să înțelegi și să aplici concepte juridice în contexte practice”, explică el. Aceasta schimbare de paradigma – de la memorare la gândire aplicată – i-a cerut nu doar adaptare, ci și disciplina. „Este un mediu nou, cu cerințe ridicate, necesită multă autonomie și rezistență la

stres. Aici competitivitatea este clar mai accentuata față de liceu.”

Adaptarea la viața de student nu a fost lipsita de provocari. „La început a fost un pic mai greu, dar am reușit să ma acomodez într-un timp rezonabil, deși provocările au fost multiple.” Experiența vietii în camin a avut însă un rol neașteptat de benefic. „Caminul m-a ajutat în mod considerabil să ma integrez mult mai ușor.”

Una dintre marile lecții a fost gasirea unui echilibru între performanța academică și sanatatea mentală. „Este foarte important să combini timpii necesari studiului cu viața socială, să nu te izolezi total, în special în sesiuni”, subliniază el. Învățatul în grup a devenit pentru Cristian-Mircea o strategie-cheie: „Învățatul în grup este de departe mai eficient, cel puțin pentru mine.”

Dacă acum are un sistem clar de lucru, începutul nu a fost la fel de organizat. „Primul an de facultate a venit cu un amestec de entuziasm, incertitudine și presiune academică. Am ajuns pe bancile facultății fiind un puști nedumerit. Nu am avut deloc o organizare riguroasă a timpului, nu am avut un program clar de studiu, iar aceasta chestiune a dus la acumularea informației în ultimele saptamâni dinaintea sesiunii.” Prima sesiune i-a arătat că „învățatul în sesiune nu funcționează”.

Dincolo de metode de studiu, sprijinul uman a fost esențial. „Colectivul din care fac parte mi-a fost de foarte mare ajutor. Comunicarea cu alți colegi care treceau prin aceleași dificultăți a avut un rol esențial. Schimbul de idei, dezbaterea spețelor sau chiar simpla împărtășire a frustrarilor au creat un sentiment de solidaritate și sprijin reciproc.”

Familia a ramas însă ancora principală: „Mai presus de toți se află familia, care m-a încurajat și mi-a înțeles schimbarea pe care doream să o fac în viața mea.” Pe lângă sprijinul lor, Cristian-Mircea a cultivat o atitudine pragmatică în fața eșecurilor: „Nu sunt o persoana prapastioasa. Greșelile le privesc ca pe niște etape firești de care trebuie să ma lovesc, iar aceasta perspectiva m-a ajutat să privesc lucrurile cu mai puțina panică și cu mai multă maturitate.”

Prietenii și atmosfera din facultate

În materie de prietenii, facultatea este un teren diferit față de școală. „Prietenile în facultate nu se fac la fel de ușor precum în școală generală sau în liceu, asta e clar”, afirma el. În camin, a interacționat cu studenți din toată țara, însă legaturile formate în primele saptamâni erau mai degrabă superficiale: „Bazate pe împrejurări și mai puțin pe valori comune sau interese similare.”

Lucrurile s-au schimbat odată cu implicarea sa în Asociația Studenților în Drept (ASD). „Aici am cunoscut oameni pasionați, implicați și deschiși, iar interacțiunile au devenit mai autentice. Abia din acel moment am început să conturez prietenii profunde și sanatoase.”

Grupa de la facultate a devenit și ea o sursă importantă de conexiuni: „Mi-a adus persoane cu care împartășesc multe lucruri în comun... vorbim zilnic chiar și în timpul vacanțelor.”

Atmosfera generală dintre colegi o descrie ca fiind „echilibrată, cu un spirit de competiție, dar și o disponibilitate reală de colaborare”. Este, spune el, un mediu care te motivează: „Toți colegii mei sunt ambicioși, toți au visuri mari, astfel ca este un mediu propice pentru dezvoltare.”

Provocarile facultății – între tentația perfecțiunii și arta de a nu te lasa copleșit

Daca la început experiența studenției a fost o adaptare rapida la un mediu competitiv, partea cu adevarat provocatoare a venit odata cu descoperirea specificului fiecarei materii. Pentru Cristian-Mircea Radulescu, unele cursuri au rezonat imediat cu felul sau de a gândi, altele i-au testat rabdarea și capacitatea de organizare.

„Dintre toate cursurile de pâna acum, cel mai mult m-am regasit în domeniul Dreptului penal și al procedurii penale. Valorile sociale ocrotite de acestea sunt fundamentale și au un impact social uriaș în viața cotidiană, lucru care m-a atras și mi-a stârnit interesul”, povestește el.

Pe lângă fascinația pentru sfera penală, unde admite ca „ai o largă marja de apreciere în ceea ce privește aplicarea textului de lege pe anumite situații de fapt”, a descoperit și o provocare intelectuală aparte în Dreptul civil.

„Complexitatea noțiunilor și volumul extins de informație îl fac dificil, dar este o disciplina care sta la baza întregului sistem juridic. Înțelegerea ei necesita un efort intelectual suplimentar.” În timp, a învățat să aprecieze și alte ramuri, de la Drept administrativ și Drept constituțional, până la Drept comercial, convins că deschiderea spre mai multe arii îți da „o înțelegere mai usoara a întregului univers juridic”.

Pentru el, adevarata dificultate nu sta neaparat în volumul teoriei, oricât de „stufoasa” ar fi, ci în transformarea acesteia într-o competență practica. „Teoria, chiar daca este stufoasa și multă, trebuie învățată logic, cu schițe, highlightere etc., dar Dreptul îl știi atunci când poți să aplici ce ai învățat pe spețe de pagini întregi”, explică. Aceasta tranziție implica interpretare, argumentare juridica bazata pe temeiuri legale și un vocabular tehnic adecvat.

Un obstacol semnificativ la început a fost limbajul juridic, „adesea tehnic, abstract și plin de termeni care nu sunt intuitivi”. Înțelegerea exactă a acestora presupune o imersiune completă în contextul legal – o interpretare greșita a unui termen poate schimba radical sensul unei norme. În plus, ritmul alert al predarii este o provocare în sine: fiecare curs vine cu zeci de pagini din legislație, doctrina și jurisprudență, toate de procesat în paralel cu alte discipline. „Nu este ușor să te menții la zi cu toate disciplinele în paralel, mai ales daca îți dorești o înțelegere profunda, nu doar superficială. Gestionarea timpului devine crucială.”

Un aspect dificil este dat de faptul că Dreptul este o materie cu foarte multe nuanțe. „Fiecare regula are N excepții, iar acolo se face diferență între un practician bun și unul foarte bun”, spune Cristian-Mircea.

Dreptul este un stil de viață, trebuie să fii perseverent și constant. „Chiar dacă sunt multe aspecte dificile în învățarea Dreptului, pentru mine este o placere să cercetez cu minuțiozitate exagerată, de când ma știu sunt o fire perfecționista care studiază un subiect sau o problemă din multiple perspective, până când îmi formez propria opinie și cu ea merg până la capăt. Ca o mică concluzie, învățarea dreptului este un proces formativ care cere nu doar memorie, ci logica și rabdare, provocările fiind reale.”

Arta organizării: din haosul primului an la un sistem personalizat

Gestionarea volumului considerabil de informație a fost una dintre provocările majore în primul an. Daca la început se întreba „cum se învață un asemenea colos”, astăzi are o metodă clara. Nu planifică materia pe întreg semestrul, ci preferă să-și stabilească obiective zilnice. „Citesc din coduri și cărți ca pe o lectură relaxantă... îmi fac cel mult o schema logică după care ma ghidizez, evitând acumularea stresului pe ultima sută de metri.”

Tratarea inegală a materiilor – în funcție de dificultate și gradul de stăpânire – este parte din strategia sa: „Acord mai mult timp celor mai solicitante sau celor pe care nu le stăpânesc suficient.” Participarea la seminare cu materia

deja învățata îi ușureaza mult munca: „Ți-o vei fixa mult mai bine și scapi de multe griji.”

Pentru Cristian-Mircea, organizarea eficientă nu exclude relaxarea. „Îmi aloc timp pentru odihnă, pentru activități relaxante și pentru viața de noapte – important este un stil de viață echilibrat.” Munca constantă este, spune el, cea care „îți ușurează viața, iar la final vei avea numai beneficii.”

Depășirea blocajelor: de la întrebări naive la gândire juridică

Cristian-Mircea nu se sfiește să recunoască dificultățile în înțelegerea unor concepe sau lecții din primii ani: „Oho, și câte! În primul an eram atât de confuz încât am întrebat un profesor foarte drag mie: Domn’ profesor, cum se învăță un asemenea colos?” Profesorul s-a amuzat, dar întrebarea era sincera – în fața sutelor de pagini, nu știa de unde să înceapă.

Depășirea acestor blocaje a venit prin diversificarea surselor. „Consult cărți scrise de alți autori sau articole doctrinare, astfel încât să-mi explic instituțiile juridice cu cuvintele mele și să trag niște concluzii din ce citesc.” Pentru el, a citi dintr-o singura carte este limitativ: „Daca citești și alte opinii, mintea își va trage singura rezumatul, antrenându-se să gândească în stil propriu.”

Ajutorul colegilor mai mari și curajul de a pune întrebări – „chiar dacă parea plăcătoare” – au fost esențiale. „Orice informație ajuta”, spune el, convins că un bun jurist nu se teme să clarifice, oricără de marunca ar parea nelamurirea.

Citește și

→ [**De vorba cu Corina Oana Mazilu, admisa în primii zece la Facultatea de Drept a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, acum avocat stagiar: ”Ceea ce ma fascinează cu privire la aceasta profesie este ca, prin ajutorul oferit oamenilor, ajungi să te descoperi și să te redescoperi pe tine însuți”**](#)

→ [**Cariere în Drept | De vorba cu Mihaela Scorpan, româncă de peste Prut care a studiat Dreptul la Iași, fiind printre cei mai buni studenți ai generației sale, cu media finală 9.67**](#)

Performanțele academice – de la bursier constant la dublu media 10 și trofee în drept civil

Dacă anii de liceu l-au creionat pe **Cristian-Mircea Radulescu** ca pe un elev serios, cu rezultate constante, adevaratul sau potențial a început să se manifeste odată cu intrarea la Facultatea de Drept. „La liceu am fost un elev bun, dar nu foarte bun... am avut bursa de performanță în toți anii, dar nu există termen de comparație între dificultatea obținerii bursei la liceu și la Facultatea de Drept”, marturisește el.

La facultate, notele au capatat o alta greutate. „Nu este o simplă memorare și transpunere pe foaia de examen, ci se

iau cu o complexitate aparte.” Cu toate acestea, în fiecare an a reușit să obțina bursa. Primul an l-a încheiat cu media 9,35 – o performanță remarcabilă în contextul provocarilor de adaptare.

Anul II și anul III au fost, însă, cu adevarat speciale. „În primul an m-am cunoscut mai bine pe mine și potențialul meu, aşa ca nu l-am mai neglijat și l-am fructificat la maximum.” Rezultatul? Media 10 în doi ani consecutivi – o reușita de excepție pentru orice student la Drept.

Anul III a adus și o premieră: debutul în competițiile de procese simulate. „Regret că aşa târziu”, spune el, dar asta nu l-a împiedicat să își lase amprenta. A câștigat locul I la concursul de Drept civil și comercial organizat de casa de avocatura PeliPartners și locul II la concursul de procese simulate al catedrei de Dreptul familiei.

A participat, de asemenea, la cercul de Dreptul Uniunii Europene, unde a explorat impactul inteligenței artificiale asupra legislației europene – un subiect de actualitate și o experiență care i-a deschis noi perspective. „Toate acestea mi-au dat încredere, iar acea îndoială pe care o aveam asupra mea când începeam un nou proiect a disparut treptat.”

Întrebat dacă simte că este apreciat pentru activitatea sa academica, Cristian-Mircea răspunde zâmbind, cu modestie: „Banuiesc că am devenit apreciat, cel mai bine aici să-și dea cu parerea cei din exterior.” Totuși, diplomele și trofeele obținute sunt dovezi clare că munca și talentul i-au fost recunoscute. „Ma simt onorat și mândru pentru că am putut excela în domeniul juridic și sper că în viitor să continui în acest mediu academic.”

Metodele de învățare – logica, predarea și recapitularea constantă

Cristian-Mircea nu urmează rețete clasice de învățare. „Nu sunt genul care să transform materia bruta în fișe. Cred foarte mult în ideea că nu înțelegi cu adevarat ceva până nu îl poți explica altcuiva.” Aceasta convingere s-a confirmat în perioada de practică la modulul psihopedagogic, când a predat la liceul Caragiale din București.

Studiaza adesea cu o persoana apropiata sau în grupuri restrânse, formulând explicațiile cu voce tare. „Predatul ajuta enorm la înțelegerea critica a informațiilor.” În plus, revine periodic asupra materiei, chiar și în afara sesiunii: „Recapitularea constantă ma ajuta să pastrez informațiile pe termen lung. Până la urma, acesta este scopul – să ma pregătesc pentru viitor, nu doar pentru o nota la examen.”

Cursuri și profesori – inspirație, provocari și lecții dincolo de coduri

Dacă în primele luni de facultate **Cristian-Mircea Radulescu** era copleșit de volumul de informații și de noul limbaj juridic, în prezent vorbește cu pasiune despre materiile care i-au definit traseul academic. „Toate mi se par interesante, dar o să încerc să ma rezum la câteva care chiar m-au impactat”, spune el, cu o precizare importantă – fiecare curs aduce ceva valoros, însă unele au reușit să-l captiveze și să-i provoace gândirea la un nivel mai profund.

Fascinația pentru Dreptul penal, marturisita deja în alte contexte, își găsește aici explicația detaliată. „Este o ramură fascinantă, analizează comportamentele care aduc atingere valorilor fundamentale, cum ar fi: viața, integritatea, libertatea, proprietatea”, explică el. Spre deosebire de alte materii, Dreptul penal nu se rezuma doar la norme, ci pune accent pe motivele din spatele faptelor, pe proporționalitatea pedepselor și pe complexitatea morala

și psihologica a cazurilor. „Spețele sunt adesea complexe, cu implicații sociale reale și uneori dramatice... trebuie gândit mult mai departe de norme.”

Daca Dreptul civil i se pare o ramura „matematica”, esențială și omniprezenta în viața de zi cu zi, Cristian-Mircea recunoaște ca nu îl atrage la fel de mult ca ramurile din Dreptul public. Însa importanța sa este incontestabilă: „Este prezent în acte, tranzacții, obligații, succesiuni... are o aplicabilitate universală.”

Un interes aparte l-a trezit Dreptul familiei, descoperit în anul III. „Este un domeniu sensibil – ca să gasesc o trasatura similară cu Dreptul penal – care te provoacă.” Materia cere nu doar cunoștințe juridice, ci și empatie, echilibru și înțelegere a realităților sociale și emoționale.

Pasiunea pentru ideea de stat de drept l-a apropiat de Dreptul constituțional, materia pe care o consideră cea mai reprezentativă în aceasta direcție. Este o zonă unde principiile fundamentale ale organizării statului se întâlnesc cu realitatea politică și socială, iar asta îi stârnește interesul constant.

Profesorii – modele de profesionalism și deschidere

Cristian-Mircea nu ezita să aprecieze întreaga comunitate academică a Facultății de Drept din București. „Nu cred că există vreun profesor care să nu-și merite locul... toți sunt pregătiți într-un mod temeinic și sunt foarte deschiși la conversații nu doar în domeniul Dreptului, ci și în afara lui.”

Îl impresionează faptul că mulți profesori împartășesc experiențe personale, ca au conștientizat importanța rolului lor și ca au ajuns în aceasta poziție prin munca și sacrificiile. Totuși, recunoaște că l-a inspirat în mod special un seminarist din anul III, la Penal special – student la INM și cadru didactic (în devenire) la doar 22-23 de ani. „Mai motivant de atât ce poate fi?”, întreabă el retoric, cu un zâmbet.

În ceea ce privește îndrumarea profesorilor, Cristian-Mircea consideră că a primit sfaturile esențiale. „Rostul în a face Dreptul nu constă în memorarea unor texte de lege, ci în înțelegerea logicii din spatele normei.” Greșelile, crede el, sunt o etapă naturală și necesară pentru învățare: „Cel mai bine este să te lovești tu de anumite impedimente pentru a te putea redresa singur.”

Daca ar fi să schimbe ceva, ar fi doar tonul avertismentelor din primii ani. „Poate ne-ar fi prins bine să auzim că și activitățile extracurriculare sau socializarea sunt parte din dezvoltarea ca student și viitor profesionist.” În rest, spune că nu are nimic de reproșat – nici profesorilor, nici propriei atitudini de a căuta mereu să înțeleagă mai mult decât litera legii.

Recomandari, lecții și privirea spre viitor. Dreptul ca școală de viață

Când vorbește despre *Facultatea de Drept a Universității din București*, **Cristian-Mircea Radulescu** nu o descrie doar ca pe o instituție de învățământ, ci ca pe un traseu formativ. „Aș recomanda Facultatea de Drept unui absolvent de liceu nu doar ca pe o opțiune academică solidă, ci ca pe un parcurs care poate modela atât gândirea, cât și caracterul”, afirma el, subliniind că este o alegere potrivită pentru cei care căută sens și impact în ceea ce fac.

Pentru el, Dreptul nu se reduce la texte de lege, articole și paragrafe, ci este, înainte de toate, despre oameni și

societate, despre mecanismele prin care se pastreaza echilibrul intre drepturi si responsabilitati. „Iti dezvolta gandirea critica, capacitatea de a analiza, de a formula argumente si de a lua pozitie in fata unor situatii complexe.” Este o facultate provocatoare, care te scoate constant din zona de confort si te forzeaza sa devii „versiunea ta cea mai buna”.

Pe langa latura intelectuala, Cristian-Mircea subliniaza si versatilitatea pe care o ofera o formare juridica: avocat, magistrat, consilier juridic, notar, executor judecatoresc, functionar public, diplomat, antreprenor, politician – „si lista poate continua”. Intr-o lume in care aproape orice domeniu este reglementat, o pregatire juridica solida iti ofera nu doar oportunitati, ci si un statut aparte: „Iti ofera un loc pretios in societate, care mai tarziu se va transforma intr-un privilegiu ca ai luat aceasta decizie.”

Un alt argument este comunitatea. Desi mediul este competitiv, el este si „plin de oportunitati, de implicare in proiecte, asociatii, simulari de procese, conferinte si dezbateri”, iar relatiile formate aici se construiesc pe valori comune si respect reciproc. „Ai sanza sa cresti nu doar profesional, ci si personal, alaturi de oameni motivați si pasionați.”

In final, spune el, aceasta facultate este o alegere potrivita pentru cei care vor sa construiasca pe termen lung, care cauta stabilitate, profunzime si relevanta in parcursul lor. „Este o facultate care nu iti promite un drum usor, dar iti ofera resurse reale pentru a-ti contura un viitor mai mult decat solid”.

Puncte forte – intre prestigiul academic si dinamica umana

Intrebat care sunt elementele care fac Facultatea de Drept din Bucuresti unica, Cristian-Mircea se opreste in primul rand la calitatea corpului profesoral. „Mulți dintre profesorii de aici sunt nu doar teoreticieni de marca, ci și practicieni activi, judecatori, avocați, consilieri sau experti în diverse instituții.” Aceasta combinație le ofera studenților atât o baza teoretica solida, cât și o imagine realista asupra aplicarii dreptului în viața de zi cu zi. În opinia sa, facultatea ofera un cadru academic exigent, ceea ce contribuie la formarea unei mentalități orientate spre performanță.

La aceasta se adauga rigoarea academica si prestigiul diplomei, recunoscuta la nivel national si international. „Mulți dintre absolvenții acestei facultăți ocupă poziții importante în justiție, administrație publică, diplomație sau mediul academic”, iar acest renume este un atu real pe piata muncii.

Nu in ultimul rand, mediul studentesc este unul care te stimuleaza constant: „Ești înconjurat de oameni cu teluri comune, motivați, ambicioși și implicați... daca investești timp, vei fi susținut să iti atingi potențialul.”

Ce ar schimba – mai multa aplicabilitate, mai multa deschidere

Desi este in general multumit de modul in care functioneaza facultatea („in parametri optimi”), Cristian-Mircea considera ca primii ani de studiu sunt „un pic cam prea teoretici”. Ar introduce, inca de la inceput, mai multe componente aplicate, care sa ajute studenții sa faca legatura intre concepte si realitatea juridica.

Ar imbunatați și comunicarea profesor-student, mai ales in anul I: „Nu zic ca profesorii nu raspund la intrebari... dar poate studenții nu sunt chiar așa încurajați sa le pună.” Si, cu o nota de umor, adauga: „Aș instaura consiliere psihologica disponibila.”

In esenta, nu ar modifica rigoarea, tradiția sau exigența – valori pe care le considera fundamentale –, ci doar modul in care acestea sunt transmise.

Citește și

→ [Andrea Roxana Chihaiă, printre cei mai buni zece absolvenți ai generației sale, acum stagiară, a intrat în profesie cu emoție și entuziasm. Ea spune ca performanța nu se întreține singura, ci trebuie susținuta](#)

→ [Cum a perceput Vasile Turcan, român din Basarabia, învațământul juridic românesc pe care l-a absolvit cu 9,85 și care au fost primele impresii după](#)

Lecțiile Dreptului – disciplina, echilibru și gândire critica

Întrebăt care este cel mai important lucru învățat pâna acum, răspunsul sau nu se rezuma la concepte juridice. „Cel mai important lucru pe care l-am învățat este disciplina, efortul constant de a înțelege în profunzime și capacitatea de a ramâne echilibrat în fața volumului și a presiunii.”

Ceea ce l-a marcat cel mai mult nu este doar conținutul academic, ci transformarea interioara pe care Dreptul o produce daca îl iei în serios: ”devii mai atent la detalii, mai echilibrat în judecați și, uneori, chiar și mai tacut în discuții, tinzând să analizezi ce spune fiecare”.

Dreptul îl-a oferit o nouă perspectivă asupra lumii: nimic nu este absolut, totul se interpretează și se argumentează, iar răspunsul corect este adesea „depinde”. „Există întotdeauna o excepție, o decizie a Curții Constituționale sau o interpretare doctrinară de 30 de pagini care schimba complet perspectiva.”

Deși acest „haos logic” îl-a intimidat la început, a învățat să-l privească ca pe un puzzle intelectual, care te provoacă constant să gândești mai profund, să cauți conexiuni, să nu te mulțumești cu răspunsuri rapide, în care fiecare piesă contează. A realizat și că, în drept, înțelegerea contează mai mult decât memoria: „Poți învăța o lege pe de rost și totuși să iei nota 6 dacă n-ai înțeles ideea din spate. Dar când chiar înțelegi, nota devine secundată, pentru că ai dobândit ceva mult mai valoros: o formă de gândire care te va însobi toată viața.”

Privirea spre viitor – între magistratura și implicarea publică

Despre viitor, Cristian-Mircea vorbește cu un amestec de claritate și deschidere catre schimbare. În prezent, se vede în magistratura, dar nu exclude avocatura sau notariatul. Indiferent de ramură aleasă, își dorește „o carieră în care să simt că munca mea contează și că pot contribui la promovarea valorilor în care cred”.

Atras în special de Dreptul penal, apreciaza dimensiunea umana și responsabilitatea morala pe care o presupune: „Fiecare cauza penala implica mult mai mult decât o simpla încalcare a legii, ea scoate la suprafață povești de viață, traume, alegeri greșite și, uneori, nedreptați sistemice.” Dreptul penal presupune o înțelegere profunda a comportamentului uman, dar și o mare responsabilitate morala, subliniaza interlocutorul *BizLawyer*.

Pe termen lung, își imagineaza și o implicare dincolo de sala de judecata – fie în educația juridica, fie în spațiul public, poate chiar în politica. „Mi-ar placea să ajut oamenii să înțeleaga mai bine cum funcționează legea și care sunt drepturile lor.”

Pentru **Cristian-Mircea Radulescu**, Facultatea de Drept nu este doar un loc unde acumulezi cunoștințe juridice. Este un spațiu de formare personală și profesională, o comunitate de oameni motivați și un punct de plecare către cariere cu impact real. „Nu îți promite un drum ușor, dar îți oferă resurse reale pentru a-ți contura un viitor mai mult decât solid.”